

РЕШЕНИЕ

№ 1410

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7831** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.,вр.203 и сл.АПК, вр с чл.1 от ЗОДОВ.

Предявен е иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Ищецът [фирма], ЕИК[ЕИК] твърди ,че с решение № 974/09.07.2018 г. директорът на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е отменил РА № 22221516008914-091-001/05.02.2018 г. на основание чл.155, ал.4, т.1 и т.2 от ДОПК с указания за повторна ревизия да бъде издадена нова заповед за ревизия от друг ревизиращ екип на ищеца за определяне на задълженията за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 2010 до 2015 г. С Решение № 1690/07.10.2019 г. на директор на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е отменил РА № Р-22002218004417-091-001/15.04.2019г., издаден при повторната ревизия, в частта за установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди 2011г., 2012г., 2013г. и 2014г. и потвърдил акта относно дължими лихви за авансови вноски в размер на 2191,09 лв. за данъчен период 2010 г., като указал, че същото задължение е погасено по давност на основание възражението за изтекла давност.

Ищецът твърди, че по време на ревизионното производство са били наложени запори – постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки както следва: № С 180022-023-0000249/24.1.2018 г., № С 180022-023-0000524/13.2.2018 г, № С 180022-022-0009909/26.2.2018 г. и № С 180022-023-0002977/16.8.2018 г. Отправено е искане за заделяне на суми и за превод на сумите по сметка на ТД на НАП С.. Наложените запори и възбрани са били отменени с постановление за отмяна № С 190022-024-0018064/22.5.2019 г.

В резултат на посочените незаконосъобразни актове, които впоследствие са отменени, твърди, че е претърпял вреди - пропуснати ползи, изразяващи се в законната лихва върху неправомерно запорираните суми доколкото е бил лишен от възможността да ползва собствените си средства.

Претендира следните имуществени вреди: 1) сума в размер на 7999.65 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в размер 59 619,95 лв. за периода 26.01.2018г. - 23.05.2019 г. 2) сума в размер на 150.41 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в размер 1121,01 лв. за периода 26.01.2018г. - 23.05.2019 г. 3) сума в размер на 17.38 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в размер 131,18 лв. за периода 01.02.2018г. - 23.05.2019 г. 4) сума в размер на 46.72 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в размер 435,72 лв. за периода 03.05.2018г. - 23.05.2019 г. 5) сума в размер на 9930.14 лв., представляващи пропуснати ползи върху задържана сума по сметка на ЧСИ С. П. в размер на 257 163,00 лв., за периода 28.11.2018 г. - 15.04.2019 г. Ищецът счита, че са изпълнени всички предпоставки по чл.1 от ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на държавата и общините за вреди.

Ответникът - Национална агенция за приходите оспорва предявения иск като неоснователен. Твърди, че ищецът не доказва елементите на сложния фактически състав на отговорността за вреди по ЗОДОВ – наличието на реално претърпяна вреда/пропусната полза, наличието на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между евентуално претърпените от ищеца вреди/пропуснати ползи и актове, действия или бездействия на орган по приходите. По отношение на първите четири суми ответникът счита, че исковите претенции в тази част са неоснователни и недоказани, доколкото липсва както незаконосъобразен акт, така и съответно причинно-следствена връзка на твърдените пропуснати ползи и акт/действие/бездействие на орган на НАП. По отношение на сумата от 9 930,14 лева ответникът отново твърди, че липсва незаконосъобразен акт, доколкото възбраната е наложена с ПНПОМ № С180022-023-0000249/24.01.2018г., като това постановление не е обжалвано и е влязло в законна сила. По отношение на сумата от 2 423,14 лева ответникът счита, че ЗОДОВ не се явява приложим закон по аргумент от чл.8, ал.3 от същия закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП счита, че исковата молба е основателна.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото безспорно се установява, че с решение № 974/09.07.2018 г. директорът на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е отменил РА № 22221516008914-091-001/15.02.2018 г. на основание чл.155, ал.4, т.1 и т.2 от ДОПК с указания за повторна ревизия, да бъде издадена нова заповед за ревизия от друг ревизиращ екип на ищеца за определяне на задълженията за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 2010 до 2015 г. С решение № 1690/07.10.2019 г. на директор на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е отменен РА № Р-22002218004417-091-001/15.04.2019 г., издаден при повторната ревизия, в частта за установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди 2011, 2012, 2013 и 2014 г. и е потвърден акта относно дължими лихви за авансови вноски в размер на 2191,09 лв. за данъчен период 2010 г., като указва, че същото задължение е

погасено по давност на основание възражението за изтекла давност. Потвърден е РА о т 15.4.2019 г. в частта относно установения резултат по ЗКПО относно лихви за авансови вноски за данъчен период 2010 г.

По време на ревизионното производство са били наложени запори върху банкови сметки и възбрани – с постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки както следва: № С 180022-023-0000249/24.1.2018 г., № С 180022-023-0000524/13.2.2018 г, № С 180022-022-0009909/26.2.2018 г. и № С 180022-023-0002977/16.8.2018 г.

3. са наложени на 26.1.2018 г. върху вземания от [фирма], върху сумата от 59619,95 лв.; върху вземания спрямо [фирма] за сумата от 253 555,05 лв., като салдото е било 1121,01 лв.

Наложените запори и възбрани са били отменени с постановление за отмяна № С 190022-024-0018064/22.5.2019 г. Отменени са наложени запори върху вземания спрямо [фирма]; [фирма]; ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД. Като мотив за постановяване на постановлението за отмяна е посочено: налична сума от 178 932,18 лв. /задължението по РД/ по сметка за временно съхраняване на чужди средства за обезпечение на ТД на НАП С..

Посочената сума е постъпила във връзка с отправено искане до ЧСИ С. П. по изп.д. № 201889210400610 за заделяне на суми и за превод на сумите по сметка на ТД на НАП С.. Видно от писмо от 14.12.2018 г. от ТД на НАП С. е поискано във връзка с извършена публична продажба, да се заделят средства в размер на 257 163 лв. – предполагаем размер на публично вземане към 14.12.2018 г. Съгласно последващо уведомление от 3.4.2019 г. актуалният размер е бил 178 932,18 лв.

С решение № 1690/07.10.2019 г. на директор на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е отменен РА № Р-22002218004417-091-001/15.04.2019 г.

От правна страна.

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ - чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

В чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на иски за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица.

Съгласно чл.205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди. Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк.гр.д. № 3/2004 г., ОСГК НА ВКС когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването - [чл. 1, ал. 2 ЗОДВПГ](#).

Действително, по делото се установява, че срещу ищеца е било образувано ревизионно производство, като е бил издаден РА, който впоследствие е бил отменен като незаконосъобразен. Установява се, че в резултат на прогласения впоследствие за

незаконосъобразен РА са били запорирани вземания на ищеца спрямо посочените по-горе размери и до тези банки; заделена е и сума за ТД на НАП С. съобразно установеното. Следователно, се установява наличието на една от предпоставките на чл.1, ал. 1 ЗОДОВ за основателността на предявения иск.

Същевременно обаче съдът намира, че не може да се направи извод за наличието на твърдените от ищеца вреди и причинна връзка с посочените по-горе факти, за да се присъди претендираната от него законна лихва върху запорираните и заделените суми. Това е така, доколкото за процесния период ищецът не е бил лишен от запорираните суми. Сметките са били на негово име. Същевременно не се установява /а и не се твърди/ наличие на други факти – напр. необходимост от ползване на запорираните или заделени суми /те също са внесени по сметка, в банка – Обединена българска банка АД/ за други цели, по други правоотношения, като не се установява ищецът да се е лишил от тях единствено поради факта на запорирането/заделянето им и именно поради това е претърпял вреди, равняващи са на претендираната законна лихва. Действително, ищецът не е могъл да ползва запорираните суми по предназначение. Но, съдът намира, че пропускането да реализира ползи от нея не се презумира единствено с факта на забрана с разпореждането ѝ. Подобно тълкуване противоречи на нормата на чл. 82 ЗЗД. Пропускането на ползата следва безспорно да бъде установено, като тежестта на доказване е на ищеца – той следва да докаже, че ако не би било налице неправомерното поведение/неправомерният акт в случая, то би се стигнало до сигурно увеличение на имуществото на ищеца. Едва тогава, ако би бил установен този факт, на основание чл. 86, ал. 2 ЗЗД, размерът /а не основанието/ на дължимото обезщетение би могло да се определи като съответен на т.нар. законова лихва /освен ако не се докажат вреди в по-голям от нея размер/. Ето защо съдът намира, че исковете са неоснователни, поради което следва да се отхвърлят.

По разноските.

Доколкото ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и предвид частичната основателност на исковете, както и предвид фактичката и правна сложност на делото, то следва да му се присъдят разноски за такова в размер на 100 лв., на основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за правната помощ.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Националната агенция по приходите за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразните действия на органите по приходите във връзка образувано срещу него ревизионно производство, както следва 1) сума в размер на 7999.65 лв., претендирани като пропуснати ползи върху запорирана сума в размер 59 619,95 лв. за периода 26.01.2018г. - 23.05.2019 г. 2) сума в размер на 150.41 лв.-пропуснати ползи върху запорирана сума в размер 1121,01 лв. за периода 26.01.2018г. - 23.05.2019 г. 3) сума в размер на 17.38 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в размер 131,18 лв. за периода 01.02.2018г. - 23.05.2019 г. 4) сума в размер на 46.72 лв., представляващи пропуснати ползи върху запорирана сума в размер 435,72 лв. за периода 03.05.2018г. - 23.05.2019 г. 5) сума в размер на 9930.14 лв., представляващи пропуснати ползи върху задържана сума по сметка на

ЧСИ С. П.-в размер на 257 163,00 лв., за периода 28.11.2018 г. - 15.04.2019 г.
ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите сумата от 100 лв. разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомлението за изготвянето му.

СЪДИЯ: